

5. Zarzut piąty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja zakłóca rynek, na którym skarżąca konkuruje. Zakaz zakłócania rynku bez żadnego uzasadnienia jest częścią podstawowych swobód Unii. Ograniczenie działalności skarżącej na korzyść jej konkurentów narusza podstawowe swobody Unii.

- (¹) Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2022/2506 z dnia 15 grudnia 2022 r. w sprawie środków ochrony budżetu Unii przed naruszeniami zasad państwa prawnego na Węgrzech (Dz.U. 2022, L 325, s. 94).
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii (Dz.U. 2020, L 4331, s. 1).
- (³) Zobacz wyrok z dnia 5 maja 2015 r., *Królestwo Hiszpanii/Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej*, C-146/13, EU:C:2015:298, pkt 56.

Skarga wniesiona w dniu 31 marca 2023 r. – Willemsen/Komisja

(Sprawa T-174/23)

(2023/C 216/64)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Merel Johanna Willemsen (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat G. Geelkerken, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 14 grudnia 2021 r. dotyczącej odzyskania wierzytelności zarejestrowanej w nocie obciążeniowej nr 4840200003 (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) i wyjaśnienie, że strona skarżąca nie jest nic winna Komisji;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz stwierdzenie, że strona skarżąca nie jest nic winna Komisji, gdyż ich wzajemne należności zostały uregulowane;
- tytułem dalszego żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, a jeżeli okaże się, że po takim stwierdzeniu strona skarżąca jest winna Komisji pewną kwotę, obniżenie tej kwoty do zera;
- tytułem kolejnego żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, a jeżeli okaże się, że po takim stwierdzeniu strona skarżąca jest winna Komisji pewną kwotę, obniżenie tej kwoty w rozsądnym zakresie;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą w niniejszej sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy zakończenia uczestnictwa strony skarżącej w projekcie badawczym, w odniesieniu do którego Komisja podpisała umowę dotacji z Università Degli Studi di Trento (uniwersytetem w Trydencie, Włochy, zwanym dalej „koordynatorem”), oraz tego, że okoliczność, iż strona skarżąca nie była w stanie świadczyć ani ukończyć uzgodnionych prac wynika z działań kierownika projektu i koordynatora, których nie można przypisać samej stronie skarżącej. Ponieważ spoczywający na stronie skarżącej obowiązek wycofania się z uczestnictwa w projekcie należy do sfery ryzyka ponoszonego przez Komisję, a także z uwagi na rozwój wydarzeń w trakcie realizacji projektu, strona skarżąca nie jest nic winna Komisji.
2. Zarzut drugi dotyczy okoliczności, że błędy i uchybienia proceduralne, których dopuścili się kierownik projektu i koordynator, są na tyle poważne, że stronie skarżącej nie można postawić żadnych zarzutów.
3. Zarzut trzeci dotyczy okoliczności, że strona skarżąca została pozbawiona dostępu do wyników badań i materiałów oraz poniosła szkodę, ze względu na którą nie można wobec niej formułować jakichkolwiek zastrzeżeń.

4. Zarzut czwarty dotyczy tego, że rozwój wydarzeń w toku całego okresu realizacji projektu, jak też transgraniczne podejście kadry kierowniczej do strony skarżącej całkowicie wykluczają możliwość kierowania zarzutów przeciwko niej. Chodzi tu o przypadek „siły wyższej”, a sytuacja osobista strony skarżącej także powinna uzasadniać odstąpienie przez Komisję od dochodzenia roszczeń wobec niej.

Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2023 r. – Sta Grupa/EUIPO – Axis (VAPIX)

(Sprawa T-207/23)

(2023/C 216/65)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sta Grupa AS (Ryga, Łotwa) (przedstawiciel: adwokat I. Stankeviča)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Axis AB (Lund, Szwecja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy VAPIX – unijny znak towarowy nr 5 040 118

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 lutego 2023 r. w sprawie R 1098/2022-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- stwierdzenie wygaśnięcia prawa do spornego znaku w odniesieniu do towarów, które pozostały przedmiotem rejestracji znaku po wydaniu zaskarżonej decyzji.

Strona skarżąca domaga się zwrotu kosztów związanych z niniejszym postępowaniem.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2023 r. – Clofor/EUIPO – Sitges Alonso (Poteaux)

(Sprawa T-208/23)

(2023/C 216/66)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Clofor (Renage, Francja) (przedstawiciel: adwokat P. Debré)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Paul Sitges Alonso (Barcelona, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Strona skarżąca